

بزرگترین گناه آسودگی خاطر از عذاب و مایوس شدن از بخشش الهی است

آسوده خاطر بودن از عذاب الهی و مایوس شدن از بخشش خداوند را دو گناه کبیره خواند و گفت: مومن واقعی و عالم واقعی نه از رحمت خدا شما را مایوس می کند و نه خیالتان را از عذاب راحت می کند.

آسوده خاطر بودن از عذاب الهی و مایوس شدن از بخشش خداوند را دو گناه کبیره خواند و گفت: مومن واقعی و عالم واقعی نه از رحمت خدا شما را مایوس می کند و نه خیالتان را از عذاب راحت می کند.

به گزارش خبرگزاری مهر، دکتر محسن اسماعلی حقوقدان شورای نگهبان چهارشنبه شب 20 فروردین در اولین جلسه از سلسله جلسات «درس‌هایی از نهج‌البلاغه» در سال جدید در مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی به ادامه بحث توصیه‌های امام علی(ع) در مورد چگونگی شناخت و دوری از عالمان کذاب و همچنین دیدگاه حضرت در خصوص انواع گناهان پرداخت.

وی گفت: هستند افرادی که بدون صلاحیت راهنمای معنوی و دینی مردم می شوند. اینان به مصداق همان کذابینی هستند که از سوی خداوند متعال و ائمه معصومین (ص) از پیروی و دلدادگی ایشان نهی شده‌ایم. حضرت علی (ع) در خطبه 78 نهج‌البلاغه در این خصوص می فرماید "در کنار عالمان ربّانی و الهی گروه دیگری هستند که خود را عالم می نامند ولی در واقع اینگونه نیستند، اینان یک مشت ضلالت و جهالت را از این گوشه و آن گوشه جمع کرده‌اند و با توجه به دامی که برای مردم گسترده‌اند سعی در فریب مردم دارند، تا به اهداف دروغین خود برسند." همانطور که خداوند در قرآن در این مورد تأکید فرموده "همانگونه که شما را از بت پرستی نهی کرده‌ام، از پیروی از ایشان نیز نهی می کنم."

اسماعیلی در ادامه جلسه در مورد غرور و افراد مغرور گفت: در سخن بزرگان دین و آیات خداوند در قرآن غرور به معنایی جز آنچه ما در زبان فارسی با آن آشنا هستیم وجود دارد. غرور به معنای فریفته شدن انسان به یک امر باطل و یا دروغ است. هنگامی که انسان فریب خورده باشد، کار زشت و ناپسند خود را نیکو می پندارد و با انجام آن احساس آرامش می کند. مانند شخصی که با پول حرام مسجد می سازد و توقع پاداش هم از سوی خداوند دارد. این به مصداق همان غرور است. کار شیطان نسبت به مؤمنین متوسط، یعنی کسانی که دچار غفلت و فراموشی می شوند این است که کار زشت و هوای نفسانی را به شکل زیبا جلوه دهد و او را به سمت ارتکاب آن عمل زشت و ناپسند ترغیب کند. شیطان با توجیهات دروغین انسان را وادار به فریب می کند. البته هستند افرادی که خودشان به فریب خود کمک می کنند و نیازی به توجیه و وسوسه شیطان ندارند.

این استاد دانشگاه با اشاره به آیه 33 سوره لقمان اضافه کرد: خداوند در این آیه می فرماید "ای مردم از خدا و روز قیامت بترسید، وعده‌های خداوند را به قیامت سبک نشمارید و مراقب باشید شیطان شما را فریب ندهد." نه خودتان را فریب دهید و نه فریب شیطان را بخورید. آنگاه که انسان فریب خورد با آرامش خاطر به جنگ حق می رود. حضرت علی (ع) با اشاره به خوارج می فرماید: "اینان به دنبال حق بودند ولی فریب خوردند. ایشان انسان های عابد و زاهدی بودند ولی فریب شیطان را خوردند." این افراد همانطور که حضرت فرمود عابد و زاهد بودند اما فریب خوردند و برای حضرت علی (ع) شمشیر کشیدند. حضرت بعد از جنگ نهروان رو به اجساد خوارج کرد و فرمود "وای بر شما، بد بر شما، بدبخت کرد شما را آن کس که شما را فریب داد. او به شما ضرر بسیار زد." خوارج هم دچار فریب شیطان بیرونی و هم دچار فریب شیطان درونی خود، که همان نفس اماره باشد شدند. با وجود اینکه پیامبر(ص) بارها فرموده بود: "حق علی است و علی از حق جدا نمی شود."

عضو حقوقدان شورای نگهبان در خصوص گناه و انواع آن از دید بزرگان دین و عالمان واقعی افزود: گناه مانند یک سراشیبی تندی است که اگر در آن قرار بگیرید راه ایستادن وجود نخواهد داشت. هر کس که گناه را از نظر شما سبک بشمارد او همان شیطان است که در قالب عالم، نمایان شده است. اینان گناه کبیره را در نظر مردم سبک جلوه می دهند. ما نباید در جلساتی شرکت کنیم که در آن موجب شود جرأت در ارتکاب گناه پیدا کنیم. زمانی که گناهان بزرگ از نظر ما بی‌اهمیت می شود، گناهان کوچک دیگر دیده نمی شوند. گناه در مقایسه با یکدیگر است که صغیر و کبیر دارد اما وقتی گناه را با خدا مقایسه کنیم دیگر کوچکی و بزرگی معنا ندارد. همانطور که حضرت علی(ع) فرموده: "هیچ گناهی را حتی اگر در نظر شما کوچک است انجام ندهید." کار شیطان کوچک شمردن گناهان بزرگ است. خداوند گناهان کوچک را هم محاسبه می کند. این گناهان کوچک است که جمع می شود و بار گناهان انسان را زیاد می کند. هنگامی که گناه کوچک را راحت انجام دهی، آنگاه گناهان بزرگ را هم راحت انجام خواهد داد.

اسماعیلی در بخش پایانی سخنان خود با اشاره به خطبه 347 نهج‌البلاغه افزود: سخت ترین گناه آن است که انسان آن را انجام دهد و آرامش خیال داشته باشد. مؤمن واقعی کسی است که همه تکالیف و وظایفش را به خوبی انجام داده باشد ولی باز هم نگران عاقبت خود باشد. حضرت در مورد بزرگترین گناه نزد خدا می فرماید: "دو چیز است که موجب غضب الهی است؛ ابتدا انسان نسبت به عذاب الهی بی توجه باشد و دوم از بخشش خداوند مایوس باشد." اینان گناهان کبیره محسوسه است. مؤمن واقعی کسی است که همان زمان که از عذاب خدا می ترسد به بخشش، رحمت و گذشت الهی امیدوار باشد. عالم حقیقی کسی است که نه به انسان آرامش خاطر بدهد و نه او را از بخشش خداوند نا امید سازد.